

मन्य(न्यः) 1. m. A churning-stick ; the sun ; porridge ; rheum, disease of the eyes ; killing ; churning.	मन्द.मति (तिः:-तिः:-ति) a. Stupid.
मन्य.ज (जं) 1. n. Butter. [stick.	मन्यमान (नः:-ना-ने) a. Slow.
मन्य.दण्डक (कः) 1. m. A churning-	मन्दर(रः) 1. m. The mountain or tree <i>Mandara</i> ; a string of pearls ; a mirror. a. Bulky ; slow, dull.
मन्यन (नं) 1. n. Agitating, churning ; killing. f. (नौ) A churn.	मन्द.सान(नः) 1. m. Fire ; life ; sleep.
मन्यन.घटी (टी) 3. f. A churn.	मन्द.स्मित (तं) 1. n. A smile.
मन्यर(रः:-रा-रं) a. Slow, lazy ; large ; crooked ; stupid ; low. m. Churning-stick ; butter ; a slow-going soldier ; a spy ; a store ; fruit ; obstacle ; wrath ; a fort ; a deer ; a mountain. n. A safflower.	मन्द.हास्य (सं) 1. n. <i>Idem</i> .
मन्यर(रः) 2. m. The wind from the fanning of a <i>Chowri</i> .	मन्दाक (कं) 1. n. Praising, praise.
मन्य.शैल (चः) 1. m. The mountain <i>Mandara</i> used for churning.	मन्दाकिनी (नौ) 3. f. The Ganges of heaven ; name of a metre.
मन्यान (नः) 1. m. A churning-stick.	मन्दाच (चं) 1. n. Modesty.
मन्यनी (नौ) 3. f. A churn.	मन्दामान (त्वः:-त्वा-त्वा) a. Stupid.
मन्योदयि (धिः) 2. m. Sea of milk.	मन्दादर (रः:-रा-रं) a. Disrespecting.
मन्द(न्दः:-न्दा-न्दं) a. Slow, dull ; foolish ; vile. m. <i>Saturn</i> ; <i>Yama</i> ; an elephant ; anomaly ; finale.	मन्दानिच (स्त्रः) 1. m. A breeze.
मन्द.कान्त (नः:-न्ना-न्नं) a. Opaque.	मन्दायमान (नः:-ना-नं) p. Delaying.
मन्द.गत (तः:-ता-तं) a. Going slowly.	मन्दार(रः) 1. m. A tree of paradise ; a coral tree ; swallow-wort.
मन्द.गति (तिः:-तिः:-ति) a. <i>Idem</i> .	मन्दास्य (सं) 1. n. Shame, modesty.
मन्द.गमन (नः:-ना-नं) a. <i>Idem</i> .	मन्दिकुकुर(रः) 1. m. A sort of fish.
मन्द.गमिन् (मी) 5. m. A soldier marching slowly. a. Going slowly.	मन्दिर (रं-रा) 1. n. f. A house. m. The sea ; the ham. f. A stable n. A town ; a temple.
मन्द.जननी (नौ) 3. f. Sun's wife.	मन्दिर.पशु (शुः) 2. m. A cat.
मन्द.ट (टः) 1. m. The coral tree.	मन्दी.भव (वः) 1. n. Tardiness.
मन्द.धो (धीः:-धि) a. Stupid.	मन्दी.भत(तः:-ता-तं) a. Slow, stupid.
मन्दन (नं) 1. n. Praise, eulogium.	मन्दुर.ज(जः:-जा-जं) a. Born in a stable.
मन्द.फल (लं) 1. n. Bad fruit ; anomalous equation of a planet.	मन्दुरा (रा) 1. f. A stable ; a bed.
मन्द.बुद्धि (द्विः:-द्वि:-द्वि) a. Stupid.	मन्दूच्च (च्छः) 1. m. The apsis of a planet's orbit.
मन्द.भाग्य (ग्यः:-ग्या-ग्य) a. Wretched.	मन्देहादरी (री) 3. f. <i>Rávana's</i> wife.